

ONE PAGE SUMMARY · SHORT FILM

KRÓTKI METRAŻ · 10-15 MIN

PORTIERNIA

Jedno pomieszczenie. Jeden monitor. Jedna noc.
„Każdy ma w sobie jakąś tajemnicę.”

GATUNEK

Thriller / Short

FORMAT

Krótki metraż

CZAS TRWANIA

10-15 min

LOKACJA

1 pomieszczenie

KONCEPCJA

Film rozgrywa się w ciągu jednej nocy, w jednej lokalizacji — w portierni bloku na warszawskim osiedlu. Portierka Dorota nigdy nie opuszcza portierni — jej jedynym oknem na świat jest monitoring, domofon, telefon i WhatsApp. Thriller zamknięty w jednym pomieszczeniu, w którym napięcie rośnie wyłącznie z dźwięku, obrazu i wyobraźni.

LOGLINE

Portierka na warszawskim blokowisku, zabijając czas podczas nocej zmiany, plotkuje z przyjaciółką o mieszkańcach. Z pozornie przypadkowych obserwacji zaczyna wylaniać się mroczna układanka. Fakty zaczynają się łączyć przybliżając ją do odkrycia prawdy, ale granica rzeczywistości zaczyna się niebezpiecznie zacierać.

POSTACIE

- **Dorota** — portierka, nocna zmiana, obserwuje świat przez kamery, narracyjny środek ciężkości portierka,
- **Agata** — przyjaciółka przez telefon; socjolożka; jej status budzi wątpliwości
- **Jan** — zmiennik, pojawia się na początku i końcu filmu
- **Stefan** — zostawia tajemniczą paczkę; znika i powraca
- **Artur** — syn Stefana, tajemnicze zachowania, realizuje swój plan
- **Paulina** — kochanka Adama, otrzymuje kompromitujące zdjęcia
- **Adam** — kochanek Pauliny, człowiek z sekretem
- **Ekscentryk** — wraca rano; odbiera paczkę; podaje hasło

JAK ZACZYNA SIĘ HISTORIA

Kamera monitoringu rejestruje wejście Doroty do klatki. W portierni czeka Jan. Krótka wymiana zdań, leci serial — w przerwie reklama luksusowych zegarków. Jan wychodzi. Dorota zostaje sama w portierni.

Założenie reżyserskie: Dorota nie wychodzi z portierni — wyjątek stanowi jedna scena kulminacyjna przy windzie. Wszystkie obserwacje przez kamery CCTV i szybę portierni. Kontakt z mieszkańcami: bezpośredni z portierni oraz domofon, interkom, telefon.

HISTORIA

AKT I – OBSERWACJA PRZEZ MONITORING

Dorota dzwoni do Agaty — rozmowa pół-zartobliwa, materiał do książki o blokowisku. Na monitorach: Paulina nerwowo wyciąga kopertę ze skrzynki pocztowej; Adam krąży przy wejściu; Stefan podchodzi do okienka portierni i przekazuje paczkę — „tylko dla osoby, która poda nazwisko: Stefan Świderski i kod: 730421.” Dorota chowa ją do sejfu. Pierwszy moment niepokoju. Na innym monitorze — winda jedzie na różne piętra bez wywołania.

AKT II – ŚLEDZTWO PRZEZ SZYBĘ I WHATSAPP

Dorota obserwuje na kamerze kłótnię Adama z Pauliną — bez dźwięku, tylko gesty. Przez domofon słyszy urwane fragmenty rozmów. Dzwoni do mieszkania z imprezą — gospodarz odbiera, przeprasza, obiecuje ciszę. Na WhatsAppie z Agatą powstaje pierwsza teoria: szantaż zdjęciami, romans, ktoś manipuluje wydarzeniami. Ktoś wchodzi do klatki — kamera nie rejestruje twarzy.

AKT III – KULMINACJA · JEDYNE WYJŚCIE

Alarm windy. Dorota zostawia telefon na biurku, podchodzi do windy i obserwuje: winda zjeżdża pusta. Wsiada do środka żeby sprawdzić co się wydarzyło. Gasną światła. Chwilę później sylwetka wchodzi do klatki — cień, brak twarzy. Agata przez telefon słyszy więcej niż Dorota widzi na monitorze. Na monitorach tylko fragmenty. Dorota jest pewna: w mieszkaniu Stefana dzieje się coś złego. *Po raz pierwszy łamie zasadę.* Wychodzi z portierni na piętra bloku. Ciemna klatka, uchylone drzwi, cisza. Nie wchodzi. Wraca. Zawiadamia Policję. Policja przyjeżdża po kilku godzinach: brak śladów, mieszkanie „28” nie istnieje. Agata nie odbiera. Automat: poza zasięgiem od kilku dni. Z kim Dorota rozmawiała?

FINAŁ – JEDEN TWARDY FAKT

Poranek. Zwykłe życie. Do okienka podchodzi ekscentryczny sąsiad z pieskiem. Mówi spokojnie: „Stefan Świderski. 730421.” Dorota wyjmuje paczkę z sejfu. Oddaje. Winda zamyka się. Z klatki: dźwięk zapalającego papierosa, dym, nierówny krok. Ktoś stoi poza kadrem kamery. Dorota patrzy w monitory. Cut to black.

Twist: Agata mogła nie istnieć — lub nie być dostępna od kilku dni. Jedynym niepodważalnym faktem pozostaje paczka i hasło. Wszystko inne jest interpretacją.

WALORY PRODUKCYJNE

Portierka (short) to film niemal bez budżetu produkcyjnego: jedna lokacja przez całą noc, minimalna obsada, napięcie z dźwięku i wyobraźni. Możliwość realizacji jako etiuda lub debiut krótkometrażowy.

Filmy referencyjne: Rear Window (1954) / Winni (2018) / The Conversation (1974) / Blow-up (1966) / The Girl on the Train (2016)

Walory produkcyjne: Jedna lokacja, mała obsada, minimalny budżet techniczny. Film opiera się na dialogu, napięciu dramatycznym i dźwięku — nie na efektach specjalnych.

Potencjał festiwalowy: Forma shortowa predestynowana na festiwale filmów krótkometrażowych. Możliwość rozwinięcia do pełnego metrażu lub pilota serialowego — ta sama koncepcja, różne noce, różni lokatorzy.

Portiernia · Krótki Metraż · PL · 2026

it.krzysztof.baranowski@gmail.com · +48 793 117 037 · itkrzysztofbaranowski.pl/film.html